

трибуна

АРСЕНАЛ

на стр. 2

Ветерани:
Милка Пискюлева

10 февруари 2012 г. • година I • брой 23

Отзвук

ОПТИМИЗАЦИЯТА Е НАЛОЖИТЕЛНА; ДОБРИ НОВИНИ - СЛЕД МАЙ

При намаляване обема на работа оптимизирането на състава е нормален процес, при това за всеки отрасъл. Лошото е, че когато фирмата е голям работодател, дори минималните проценти на оптимизиране са големи като брой.

Това заяви изпълнителният директор на „Арсенал“ АД Николай Ибушев по време на среща с основна тема: Предстоящата оптимизация в оръжейницата.

В срещата участваха ръководството на „Арсенал“ в лицето и на заместниците на изпълнителния директор Станислав Ненов и Янко Костадинов, лидерите на двата фирмени синдиката – КНСБ и КТ „Подкрепа“- Атанас Бозов и Любомир Лалев, областният управител на Стара Загора Недялко Недялков, кметът на Казанлък Галина Стоянова, председателят на Общинския съвет Николай Златанов, директорът на Регионалната служба по заетостта в Хасково - Коста Костов, както и ръководството на казанлъшкото Бюро по труда.

Изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев заяви, че предстоящите съкращения в дружеството са пла-

нириани и неизбежни и подчerta, че от работещите около 600 работници ще бъдат освободени общо около 950 души или по-малко от 15% от наличния персонал. От освободените само 230 души ще бъдат на практика съкращени, тъй като те ще са от персонала с постоянни трудови договори.

Като основна причина за тази крайна и неприятна за всички мярка той посочи намаления обем на работа заради намаления брой на поръчките в сектора, в който работи оръжейницата. Световната икономическа криза оказва вече влияние си и върху нашия бранш, каза Ибушев по време на срещата и подчerta, че по принцип стагнацията в оръжейния отрасъл идва със закъснение в сравнение с кризата в други сектори от гражданското производство. Тази стагнация е предречена още през 2009-та година, по време на световен форум на Асоциацията на оръжейните фирми в цял свят, проведена в Брюксел, с участие и на Николай Ибушев.

Продължава на стр. 4

В БЪЛГАРИЯ ИМА ГЛАД ЗА ИНЖЕНЕРИ Между 600 и 2000 лева получават инженерите в България

проф. Марин Христов

с висше образование, той посочи и факта, че все повече млади и талантливи технически кадри напускат страната в търсене на по-добра и по-платена възможност за реализация.

Ректорът на ТУ е категоричен, че от развитието на икономиката зависи и бъдещото на техническите кадри у нас: ако няма потребители, няма индустрия и бизнес, а оттам и не са нужни инженерите, твърди той.

От новата учебна година ТУ - София вдига с 40 лева годишната си такса за обучение на студенти - държавна поръчка. От 610 лева на година /по 305 лева на семестър сега/ таксата за новата учебна 2012-2013 година ще е 650 лева - или по 325 лева на семестър в държавната поръчка.

В момента между 600 и 2000 лева е масовата заплата за инженери в България, като на много места стартовата заплата, с която започва току-що дипломиран инженер, е от порядъка на 450-500 лева.

В казанлъшко инженерните кадри също получават възнаграждения от порядъка на 600-2000 лева. Над този таван заплатите са изключения.

Въпреки глада за високообразовани технически специалисти във всички сфери на икономиката ни, все по-малко млади хора предпочитат подобна реализация.

Причината: разрушена икономика и все по-малко работещи предприятия, което води до по-ниско заплащане и по-малки възможности за добра реализация, разрушени традиции в професионалното техническо образование и наложилите се нови специалности с по-атрактивно заплащане през последните години.

Яна Трифонова

Това заяви през седмицата ректорът на най-престижното техническо висше учебно заведение в България - Техническият университет в София - проф. Марин Христов.

Търдението му се базира на информацията, която ежегодно събира ВУЗ-а за реализацията на своите студенти.

Професорът е категоричен, че в страната ни обективно има глад за инженери. „Друг е въпросът, че фирмите очакват човек да отиде и веднага да започне работа, а това на практика няма как да стане“, допълни той. Поне година време е нужно на млад специалист, за да навлезе в работата по същество, и то - ако е работил по специалността си, докато е учил във висшето училище, заяви още проф. Христов.

Като един от големите проблеми, свързан с намирането на качествени технически кадри

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 3

Синдикалистът Любомир Лалев:
Всичко се постига с диалог и разум

на стр. 5

Зимна градина с музей посреща
в Завод 12 цех 170

на стр. 7

Мадлен Алгафари:
„Глад за истинските неща“

МАШИНОСТРОЕНЕТО ПАК НА МОДА

Казанлъшката Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ и през следващата учебна година ще предложи обучение по машиностроителни специалности, въпреки че напоследък има силен отлив на ученици, желаещи да стават машиностроители. Гимназията предвижда прием след 7-ми клас по специалността „Електрообзавеждане на промишлени предприятия“, една паралелка за обучение на оператори на машини с цифрово-програмно управление, една - по компютърна техника и технологии. „Иван Хаджиенов“ предлага и обучение във вечерна или задочна форма, която ще подгответ кадри, вече работещи по класическата специалност „Технология на машиностроенето“, която е подготвила перфектно хиляди казанлъчани през годините, станали кадри на местните машиностроителни предприятия.

„Не мога да разбера реакцията на родителите и децата, които не искат да учат в машиностроителните специалности - от страна на казанлъшките машиностроителни предприятия има интерес към кадри, което означава, че след като завършат, ще имат работа.“, коментира ситуацията Красимира Тюфекчийска, директор на училището, което вече единствено в Казанлък подгответ кадри за отрасъла след закриването на двете някогашни СПТУ-та към „Капрони“ и „Арсенал“. Тази година училището, основано с дарения от Иван Хаджиенов през 1925 година, което казанлъчани продължават да наричат „Техникума“ - с цялото уважение към качеството на кадрите, които над 86 години се подгответ там, има нов директор - Красимира Тюфекчийска. Директорът, именно на база пручуванията на търсениято на кадри, има амбицията, не и без помощта на местните фирми, да върне интереса към класическите специалности.

Подадената заявка за план-прием по изброените специалности е одобрена на среща на представители на регионалния инспекторат в Стара Загора с областния управител Недялко Недялков. Предстои одобрение на план-приема от Министерството на образованието, младежта и науката.

Диана Нейчева

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

Славеят от арсеналския хор Милка Пискюлева:

АРСЕНАЛСКИЯТ ХОР ПЕЕШЕ ШУМАН И ЩРАУС

Милка Пискюлева (в средата)

Нито един мил спомен на арсеналците – ветерани от празниците, които са преживели заедно хилядите оръжейници – Денят на машиностроителя, Първи май, Денят на самодееца – 1-ви март, концертите в Дома на културата, не може да мине без песните на хора към „Арсенал“ АД, тогава – завод 10, а по-късно – и ОПП „Фридрих Енгелс“. 70-те певци на Смесения хор изнасят концерти и на градска сцена. Големите казанльшки празници пред публиката в читалище „Искра“ също са място за техните изпълнения. Форумите на републиканските самодейни фестивали за арсеналци са нов повод за бурни аплодисменти, лауреатски звания и медали. Това си спомня един от „славеите“ на хора, Милка Пискюлева, докато разгръща в къщата си под заснежения Балкан в Енина внимателно подредените снимки и архиви от онова време, когато Смесеният хор на „Арсенал“ е част, и то – скъпа, от нейния живот, място за духовни възторзи, художествена изява и ценни приятелства.

Основател и пръв диригент на хора е Димитър Димитров, е записано в Юбилейно издание за 25-годишнината на хора, което Милка пази. Началото на формацията, която години наред въздига духа на арсеналци с мощните изпълнения на песни от акад. Петко Стайнов, Тодор Попов, Александър Морфов..., е през септември на 1955-та година. Първият успех идва само две години по-късно. Диригенти на хора през годините са били и отлично познатият на казанльчани Койчо Леков, работил и в читалище „Искра“, и Христо Иванов. Последният диригент е Димитър Касъров. „При всички диригенти съм пяла“, спомня си Милка. Тя идва в хора от самото начало и не го напуска до край. Като десетки други арсеналци – жени и мъже, Милка Пискюлева първо отива на прослушване – изпит при диригента, който решава всеки глас къде да се разпределни да пее, ако бъде одобрен. Милка не само е одобрена, но зара-ди ангажиментите към хора на „Арсенал“, от завода в Крън, където работи две години, я местят на производствената площадка в Казанлък – за да може да ходи на репетиции редовно. Хористите репертират като другите самодейци – през обедните почивки, които тогава са по цял час. Първо репетират на части, после сглобяват.

В хора пеят много арсеналци

Пеят работници, служители, дори главният счетоводител Косю Басанов по едно време пеел в хора. Изборът на певците е според таланта, не според длъжностната характеристика в предприятието. Певците отделят от свободното си време с удоволствие, работят за хора абсолютно бесплатно. С удо-

влетворението, че никой и с нищо не може да си купи удоволствието от досега с изкуството, щастлието от аплодисментите на публиката, незабравимите радости при десетките и дори стотици участия във фестивали и програми, за-

не са сами в работата си за високи творчески постижения. Художествен съвет от 7 души се грижи за стойностния репертоар. В съвета своя принос са дали основателят Атанас Руев, Васил Спасов, Димитър Димитров, Георги Нейков, Дешка Мирчева, Недялка Песева, Рашко Стоянов, Иван Бонев, Михаил Михайлов, Иван Буюклиев... Съвместният труд води до признания. В юбилейното издание, което Милка Пискюлева пази, е записано: „Един толкова звучен хор... право, приятели!“

Признанието идва от народния артист Васил Арнаудов

Няма как изпълненията на арсеналския смесен хор, в който през 1980-та пеят 26 жени и 45 мъже, разпределени в сопрани, алти, баси и баритони, да останат само в рамките на фирмениата сцена, градските изяви в „Искра“ и десетките участия в български градове. Хористите помнят свои пътувания в чужбина – Корк, Ирландия; Куйбишев – в тогавашния СССР. „Никъде не са ни посрещали толкова тепло и с уважение, както в Куйбишев“, разказва Милка, хористка първи алт. В Куйбишев ги посрещнали като официална делегация, даже задоволили и последния каприз на нашенските певици, които току не харесвали я храната, я пък нещо друго... За самодейната си работа,

Спомените са незабравими, виждам от усмивката и леката тъга в очите, с които Милка разгръща папката със снимки. Там има и запечатани спомени от камерната група към хора, в която е пяла, от празници и програми в Завод 7... Защото хористите тогава не ги изпускат и от програмите за празници и по цеховете, и заводите, където работят.

Повече от 200 заглавия са в репертоара на арсеналския Смесен хор

От „Тих бял Дунав“, „Кольова майка“, през „Достойно ест“, Херувимските църковнославянски песнопения, романсите, та до „Аве Мария“, хорови изпълнения от оперети, опери като „Цигански живот“ на Шуман, Щраус... Милка Пискюлева не просто помни това, тя пази папката с нотирания парти на алтите – внимателно я пази и разгръща лист по лист... Сигурно заради отличните изпълнения на сериозния репертоар, хорът на казанльшката оръжейница посреща през годините много скъпи гости – от казанльчанина акад. Петко Стайнов до Александър Танев, Георги Робев, Васил Арнаудов...

За отличната подготовка на хора са привлечени и професионалисти за акомпаниманта. Своя принос тук дават искристът Ненко Славов и незабравимата прима на казанльшкото хорово изкуство – Петя Павлович. Те привли-

тина години. Като хиляди други и Милка Пискюлева не си представя живота си без „Арсенал“. И без приятелствата, радостта от изкуството, празниците и обичта на публиката на арсеналския хор. Като стотици други самодейци от оръжейницата и тя пръска край себе си оная светлинка от досега с изкуството, която се разпознава по очите и отвореното сърце.

„Не съм чувствала никаква завист и никаква злоба от колегите...“, казва Милка, щом я питам, имаха ли самодейците частица от звездния прах в косите, като всички обичани хора на изкуството. Пределно скромна е. Но аз откривам у нея още песъчинки от тоя звезден прах. Едва в края на разговора, щом я питам за десетките є грамоти от фестивали в цялата страна като солистка на обичаната група за стари градски песни в Енина „Златна есен“, Милка Пискюлева вади от шкафа публикация на „24 Тракия“ от 2000-та година. Заглавието е красноречиво: „Първата дама на старата градска песен“...

Говори за това с болка, защото от скоро читалището в Енина се отказалось да поддържа тази любима на всички тук група, с която Милка е пяла на фестивали в Петрич, Стара Загора, в телевизионни предавания, местни празници и къде ли не... Хорът на „Арсенал“ го няма, но групата поне може да съществува, недоумява Милка Пискюлева, която има

Арсеналският хор

ради които Смесеният хор към казанльшката оръжейница печели първото си злато от Четвъртия републикански фестивал на художествената самодейност през 1974 година, а последният диригент – Димитър Касъров, лауреат на три фестивала, става носител на орден „Кирил и Методий“ трета степен. Диригентът и хористите

вършена с абсолютна професионална ангажираност, ръководството на оръжейницата праща хористите за награда на екскурзии в Германия, Полша, Унгария... Заедно пътували най-често с танцовия състав на „Арсенал“. Най-обичани от всички, обаче, остават 10-те дни безплатна награда на арсеналската почивна станция през септември в Несебър!

чат много от арсеналските хористи в градския смесен хор към читалище „Искра“.

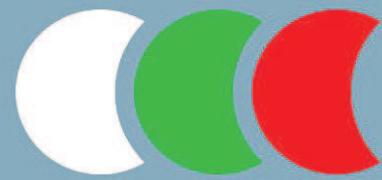
Повече от 33 години в „Арсенал“

Това е животът на Милка. Там работят и вече покойният є съпруг, и деверът є, племенникът... Никога не е мислила да напуска, там се и пенсионира преди десе-

и дипломи за „Изключителен принос към читалището в Енина“... Защото Милка знае, че докосването до изкуството пълни с живот не само онези, които творят, а и онези, които споделят с тях публиката. След толкова изяви на сцената няма как да не усетиш това. И да не го носиш докрай в сърцето си.

Диана Рамналиева

www.experti-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ

ЗА КАЗАНЛЪК

Любомир Лалев:

ВСИЧКО СЕ ПОСТИГА С ДИАЛОГ И РАЗУМ

Смел карък.

Първото - заради умението му винаги да изразява смело мнението си по въпроси, по които повечето предпочитат да мълчат. Или поне да се снишат. Защото, типично като Меркуриев човек, винаги има мнение за нещата, които стават в обществото и които касаят големи групи хора.

Второто - защото е от „щастливците“, пресичали два пъти портала на българската казарма. Прясно увлечени, с още неизтрит вукс на шампанското, повикани отново за дослужване, за два месеца. В Татовата 1984 година. „Благодарение“ на втория си войникъл пропуска първата си студентска бригада. И солидните емоции покрай това.

Инженер, завършил е Техническия университет в София, специалност - Механично уредостроене. 48-годишен.

Той споделя каузата на Експерти за Казанлък от самото й начало. Защото е убеден, че само хора, които си разбират от работата, професионалисти в различни направления, с опит и смелост за гъвкави решения, оставили вече нещо зад себе си, могат да вземат решения за общите работи. Затова и остава верен на каузата, независимо че като всяка и тази има поддръжници и врагове, съмишленици и мнителници. Особено, когато животът и времето налагат трудни решения.

Затова е и сред „ветераните“ в групата на Експертите, макар да намира място в листата за съветници на последните избори. По време на предишните избо-

ри съзнателно остава в сянка, за да запази лоялност и приятелства, на които държи.

Сега, от позицията на времето и първите няколко сесии на новия Общински съвет, е убеден, че липсата на представител на синдикатите в него е минус. Защото един синдикалист винаги може да погледне с други очи на обществените проблеми - с очите на работещия човек, убеден е Любомир Лалев - председател на синдикалната организация на КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“.

Тези, които го познават, знаят, че е открит и социално ангажиран човек, отговорен и трудолюбив. Идеалист и вярващ в доброто начало у всеки човек.

Затова и никак синдикалната работа му приляга, върши я с лекота и желание.

Със съпруга - лекарка и една дъщеря.

Като стипендант на „Арсенал“, започва работа във фирмата веднага след завършване на висшето си образование и остава верен на марката до сега. Въпреки всички трудности, съпътствали развитието на дружеството. Толкова верен, че дори не си и помисля да смени работното си място. Вече 23 години е все в един и същи цех, в един и същи отдел.

В момента е ръководител на отдел „Автоматизирани системи за управление“ в Завод 6. Харесва работата си, „зашто всеки ден е различен и е повече от предзивикателно да правиш различни неща, които по-късно да виждаш в завършен вид“.

Съвсем насириозно твърди, че фирменият календар няма как да се случат, ако не е отдельт, който ръководи. Защото от него започва АБВ-то на почти всяко изделие, произведено в оръжейницата.

Потомствен кадър на твърдо сплавното производство на Завод 6. Там до пенсия работи и майка му - Стефка.

Определя се като неимпулсивен идеалист, който повече мисли, преди да предприеме нещо.

От 14 години е верен на каузата на КТ „Подкрепа“, но признава, че в живота винаги действат заедно с колегите си от КНСБ: когато са двама, по-лесно се върви.

Като лидер на синдиката във фирмата, отговаря за синдикалния комфорт и информираност на 900 души. Толкова е численият състав на фирмения синдикална структура на КТ „Подкрепа“. Поема я веднага след оттеглянето на емблематичния Боян Белчев.

Жизнената му философия е проста: с диалог и разум да постига нещата.

Не крие, че хобито му е пишман-рибар, но повече като излет, отколкото като стръв. Почива си с публистика, научна литература и хубава музика.

Пътешественик: по дух и по мечти. Когато има възможност, обикаля - красави места. В страната и навън. И не крие, че има още толкова много, които иска да види.

Честит рожден ден

на Любомир Лалев

- председател на
синдикалната
организация на КТ
„Подкрепа“ в „Арсенал“!

За още поне

48 години -

преливащи от
здраве, щастие,
верни приятели и
сполучка!

Не крие, че сега са трудни дни и за синдикалистите във фирмата. Събрало се е много: страхът от несигурността напред, промените в пенсионното осигуряване, възрастта за пенсия, непрекъснатите промени, които карат хората да се чувстват тревожно. Налага се да сме близо до всеки един наш член, да уведомяваме, да даваме отговори на куп въпроси, казва лидерът на арсеналската „Подкрепа“.

С времето е научил, че всеки човек е една малка Вселена и се

нуждае от отношение. Затова е и убеден, че дипломатичността, компромисите и умението да общуваш са в основата на всеки добър диалог, с добър резултат. И признава, че „доколкото ръководството е открыто с нас, се стараем да проявяваме разбиране в трудната ситуация, защото зад всеки един човек се крие поне една съдба“, споделя Любомир Лалев.

За ситуацията сега в най-голямата фирма в района, осигуряваща хляб и на неговото семейство, има своя философия. Работеща: приема, че и тук, като навсякъде другаде в живота, има върхове и спадове. Но е оптимист. Защото вижда, че се прави всичко възможно ситуацията да се промени.

И вярва: в добрите дни за хората и фирмата, които предстоят.

Деляна Бобева

Продължава на стр. 4

ОПТИМИЗАЦИЯТА Е НАЛОЖИТЕЛНА...

Това, което сега става, не е новост, очакваше се, заяви още той и допълни, че и в момента ръководството на фирмата участва в предпроучвателни оферти за нови пазари, подготвя участието си в различни търгове през пролетта и лятото.

Надяваме се на успех, въпреки сериозната конкуренция от наши съседи, в лицето на Румъния и Хърватия, допълни той.

Нашите клиенти не са граждани, а институции на бюджетна издръжка; а в криза най-лесно се намалява военният бюджет, заяви Ибушев. Той увери участниците в срещата, че ръководството на фирмата прави всичко възможно да смекчи последиците от свития обем поръчки, като непрекъснато се търсят нови пазари и дестинации.

Миналата година приключи голяма поръчка, която имахме, и трябваше още тогава да освободим 500 души на временни договори. Ние, обаче, не го направихме. Задържахме ситуацията с няколко допълнителни по-малки поръчки и така не направихме планираното и заявено оптимизиране на състава с 500 души, но сега ситуацията е различна, няма друг избор, каза още той. Николай Ибушев подчертава, че най-рано през май-юни ще има оживление на пазара на спецпродукция. Имаме сериозни индикации за добри новини след този период, каза той.

Бюджетните години за държавите започват обикновено през март-април, следва гратисен период, в който се пропечат пазари и възможности и едва след това се стига до реални сделки и поръчки. Дотогава, обаче, дружеството не може да си позволи да тегли нови кредити и да плаща заплати на персонал, който не е натоварен с реална работа. Това е и смисълът на оптимизацията. Разполагаме с координатите на всички наши служители и работници, които сега ще си отидат, имаме готовност при необхо-

димост отново да ги поканим да се върнат на работа при нас, каза още Ибушев.

Той изрази благодарност към всички тези работници и служители за съвестната работа и отношението към задачите в периода, в който са били част от състава на фирмата, и още веднъж подчертава, че обстоятелствата при-

и това, че за по-малко от година от своето възраждане, вестникът на арсеналци се е превърнал в най-четения в региона вестник.

По време на съвместната среща, която бе инициирана от кмета на Казанлък Галина Стоянова, стана ясно, че въпреки времето, в което част от състава на фирмата е на

съкращаване /800 человека/ в Дирекция Бюро по труда-Казанлък.

Всички освободени са от цехове и места, които не са обезпечени с поръчки във времето. Вече имаме яснота на повече от 95% кои ще са точно освободените работници и служители, те са уведомени, подчертава Ибушев и

дените ще се регистрират, за да не стане струпване пред гишетата на казанлъшката служба по заетостта. Точната дата и час ще са упоменати на специални листовки, които всеки освободен от работа ще получи. В тях, освен тази важна информация, ще има и информация за нужните документи при регистрацията, както и с какво Бюрото по труда може да е в полза на съкратения. В поредица от броеве и вестникът на „Арсенал“ – „Трибуна Арсенал“ ще предоставя полезна информация за нови работни места и възможности за усвояване на нови умения и квалификации.

Областният управител Недялко Недялков определи срещата с ръководството на „Арсенал“ като конструктивна и заяви, че за него най-важно е да бъде създадена организация, която безпроблемно да обслужва хората при съкращението, регистрацията и търсенето на нова работа в Бюрата по труда.

„Арсенал“ е едно от най-мощните предприятия на територията на област Стара Загора, което осигурява хиляди работни места. Логиката на бизнеса цели да задържи най-производителните и най-квалифицирани кадри. Вярвам, че в най-скоро време дружеството ще склучи своите бъдещи договори и голяма част от освободените служители ще бъдат върнати относно на работа, заяви още областният управител.

Когато става дума за „Арсенал“, обществеността е особено чувствителна, тъй като това предприятие се възприема като „майката“ на община, каза Галина Стоянова – кмет на община Казанлък и инициатор на проведената среща.

В бизнеса празно пространство няма, има сериозни индикации за добри новини за фирмата, заяви на финала изп. директор на „Арсенал“ Николай Ибушев.

Деляна Бобева

нуждават ръководството да взема тези тежки решения.

Въпреки трудностите, които „Арсенал“ е изпитал в по-следните няколко месеца по отношение на реализацията на своята продукция, дружеството е изплатило и ще продължава да изплаща в срок всички възнаграждения на своите работници и служители. Ние нямаме финансово задължение към хората, които сега си отиват, заяви на срещата изпълнителният директор.

Николай Ибушев каза също, че въпреки временните затруднения в работата на фирмата, ръководството на „Арсенал“ няма намерение да спира фирмения вестник, тъй като той е необходим на хилядите работници, които остават на работа във фирмата, които имат нужда от полезна и важна за тях информация. Не е без значение

намалено работно време /4 часа/, заради намаления обем на работа, близо 40% от състава или 2600 души са на своите работни места, тъй като имат спешни поръчки за изпълнение. След 13-ти февруари целият персонал на фирмата се връща на работа.

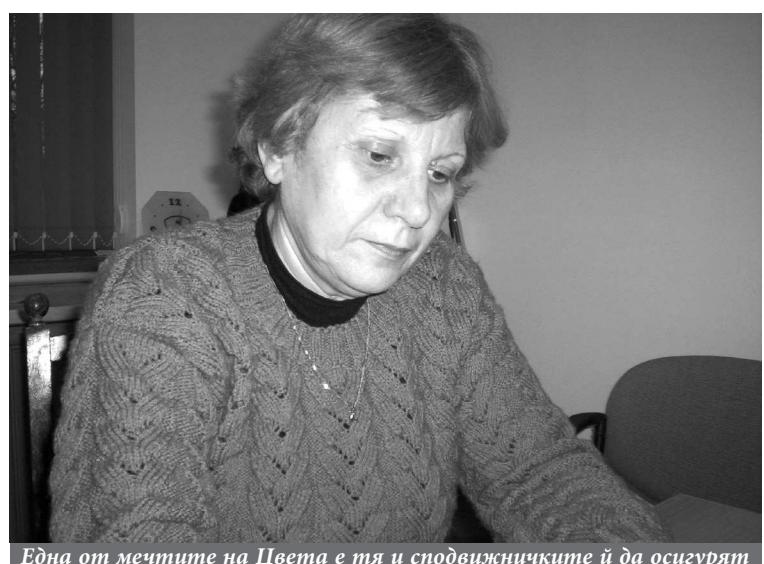
От същата дата – 13-ти февруари, ще започне прекратяването на временните трудови договори на 627 работници и служители, които са били наети за извършването на определена работа, именно с временни договори. За периода от 1-ви март до 1-ви май ще бъдат освободени и 94 пенсионери. Съкратените работници на постоянни трудови договори са малко над 3% от състава на „Арсенал“. Така на практика съкратените работници и служители са много по-малко от заявлението брой за

допълни, че в същото време има заводи и отделни цехове, от които няма да има нито един съкратен работник. Така е ситуацията и на площадката в Мъглиж.

Инициаторите на срещата, съвместно с представители на Регионалната служба по заетостта и Бюрото по труда, обсъдиха възможните програми за заетост, с които всеки от освободените от работа ще бъде запознат. Повечето от програмите, обаче, дават работа на нисоквалифицирани хора в сферата на чистотата или възможности за преквалификация в професионални области, които са неприложими в „Арсенал“, бе коментирано още на срещата.

Илиана Жекова – директор на дирекция „Бюро по труда“ в Казанлък, заяви, че дирекцията ще направи график, по който съкратените и освобо-

МАМОГРАФЪТ В ДКЦ-1 ДОСТЪПЕН В КРАЯ НА ФЕВРУАРИ

Една от мечтите на Цвета е тя и сподвижничките ѝ да осигурят средства за ехограф, за нуждите на Сдружението.

В навечерието на Международния ден на онкоболните, 4-ти февруари, дойде добрата новина:

Единственият мамограф за рентгеново изследване на онкоболни ще заработи до

края на февруари в специализираното отделение на ДКЦ-1.

В това увери управителят на ДКЦ д-р Петър Лучев. По думите му, причината – по-вече от година и 4 месеца

този ценен апарат да не е достъпен за всички нуждаещи се, е сложната и дълга процедура по неговото узаконяване и лицензиране. Дареният от фондация „Българска роза“ на здравното заведение апарат е втора употреба, произведен във Финландия. Преди да започне да се използва, обаче, е наложително да премине през лицензионна процедура и поредица тестове от Агенцията по ядрена регулация. Те, обаче, се правят с помощта на посреднически фирми, което забавя процеса, допълни д-р Лучев.

На 14-ти януари тази година цялата процедура е вече финализирана и единственото, което предстои, е подписането на договор за обслужване с Районната здравна каса. Това ще е факт до няколко дни, увери управителят. След сключването на договор

със Здравната каса апаратът ще може да се ползва от всички нуждаещи се. Вече е обучен и лекар за работа с него – рентгеноложката д-р Бонева, която най-вероятно ще приема 2 или 3 дни в седмицата. За желаещите да ползват мамографското изследване без направление от личен лекар най-вероятната цена на прегледа ще е 25-30 лева, каза д-р Лучев.

Повод да потърсим повече информация за така необходимия апарат стана апел от председателката на местното сдружение на онкоболните Цвета Райнова. Цвета е служител на „Арсенал“ АД, но отвъд работа си в цеха намира време и за обществени ангажименти, при това за кауза, която никак не е лесна. Имаме належаща нужда от този апарат, категорична е Цвета, която признава, че пътуването до Стара Загора за това изследване и чакането по опашки там създава

редица неудобства и допълнителен стрес. Не на последно място е и скъсеният път на профилактиката на онкологичните заболявания, от които годишно само в България умират хиляди хора.

В сдружението, което Цвета ръководи, членуват едва 35 жени, но това в никакъв случай не е броят на всички онкоболни в района. Част от хората не са ни потърсили, защото се притесняват, други пък предпочитат сами да се справят.

Казанлъшкото сдружение е член на Националната асоциация на онкоболните. От няколко години за нуждите на сдружението общинската власт е предоставила и клубна база, която се намира на пл. „Севтополис“ 14, над бившите Хали. Ежедневно след 17 часа там може да бъде намерен представител на сдружението – за помощ, съвет, консултация.

Деляна Бобева

ЗИМНА ГРАДИНА С МУЗЕЙ ПОСРЕЩА В ЗАВОД 12/170

Истинска изненада очаква всеки, отишъл по работа в цех 170 на Завод 12, където работят 170 души, видя репортер на „Трибуна „Арсенал“. Зад металните врати на халето, където е офисът на началника Тодор Игнатов, се случват чудеса. Чудеса не само при бързото и професионално справяне и с най-тежките аварии и монтаж на водни, парови и въздухопреносни инсталации, но и други – човешки чудеса, от които имаме нужда всеки ден. И които радват окото и душата.

Гордостта на цеха - лимоновите дръвчета

Истинска зимна градина от добре отглеждани лимонени дървета с необичайно еди плодове, които висят като светещи играчки на коледно дърво откриваш по пътеката, която отвежда от входа на халето към вътрешния двор... при това, в цеха работят само мъже... Обаче – добри стопани. 15 лимона са прибрали на топло момчетата на Тодор Игнатов. Гледат ги за удоволствие, за да им стоплят сърцата, за да им правят работната обстановка по-уютна – защото е човешко... Някои арсеналци даже са ги кръстили: "Зеленият цех". Не само заради гората от лимонени дървета – още пред вратата на халето разбираш, че тук има ред като в истински дом – градинките са с варосани бордюри, дърветата са поддържани, чисто е навсякъде, редовно си поливат дръвчетата... "Сами се грижим за това", казват началникът Игнатов и заместникът му Стефан – силни мъже, които обичат реда, професионализма, чистотата наколо и в отношенията. Мъже, като истински българи – с почит към историята. Почитта към историята е не само уважение към патриотичните дела, за които намираме свидетелства на работното място на началника. Тук, сред свежестта на спретната лимонена горичка, е и техният „музей“. Не музей от тоталитарен тип, със снимки на работили водачи тук, а сбирка от експонати, припомнящи справянето с тежки аварийни ситуации, нещо, с което тук с право се гордеят. Окачени на специален стелаж, дело на сръчните водопроводчици са намерени при работа, затапени некадърно с дървесни парчета – тръби, кранове, разпределители – причини за тежки аварии, самобръсначка, използвана от

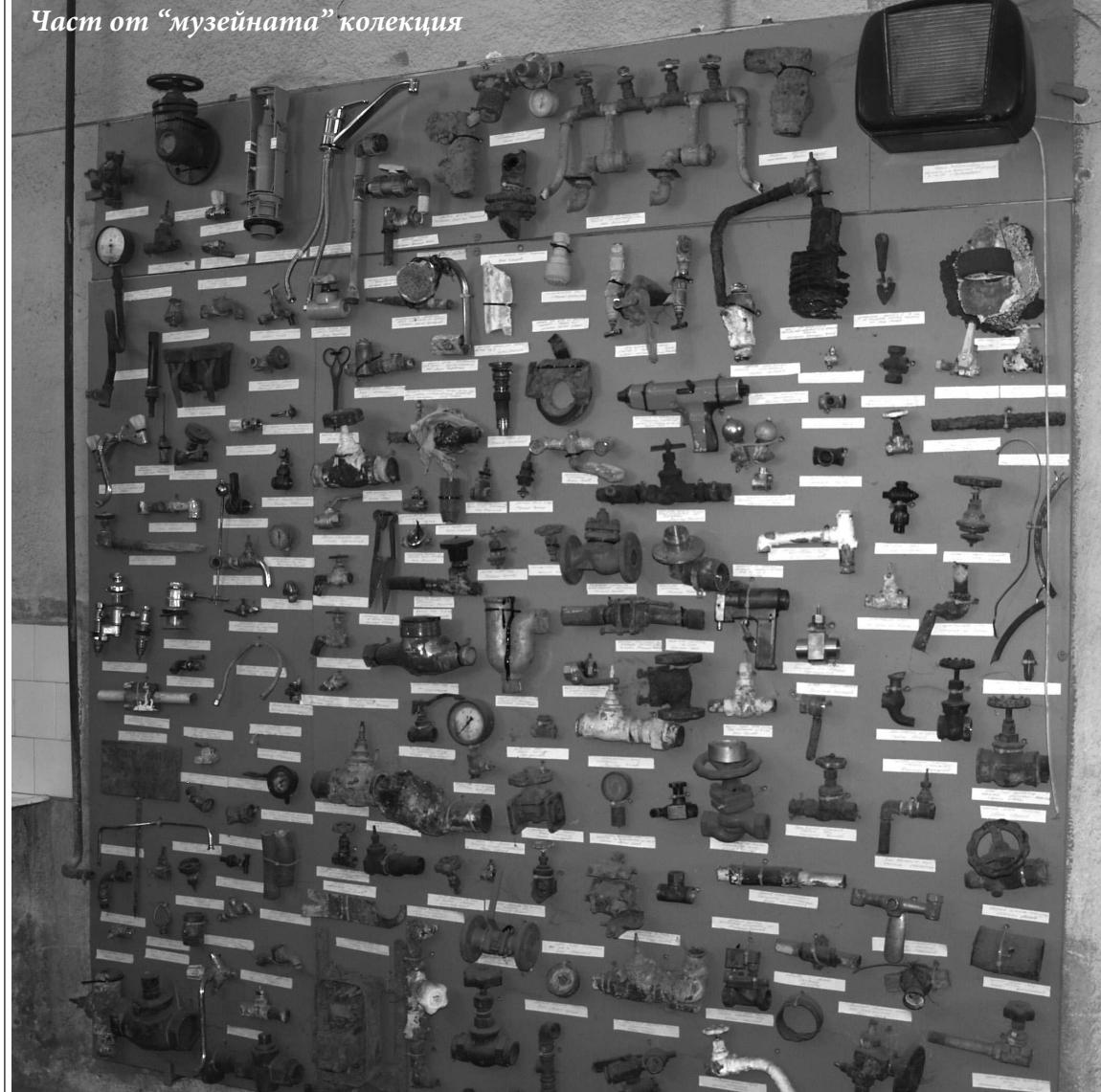
някого като врътка, странно „ремонтирани“ от предшественици душове и умивалници с подръчни средства... Тук, обаче, има експонати и от производствената история на „Арсенал“, създаден в

мето, когато в „Арсенал“ се движели каруци; войнишки кревати; автентичен воден кран, немско производство от 1944-та, който до скоро работел... Сбирката е от сто-тици експонати, между които страни: намира се даже Джи Ес Ем, открит в някаква тоалетна, лъжичка, изпусната от някого в тоалетната чиния... Но

всичко е старателно подредено,

от днес и вчера и че на него се държи, както на труда на всички онези, които прекарват половината от живота си тук. Като почит към историята, в офиса на началника на цеха се пази и старателно подвързва цялото течение, без нито един пропуснат брой на вестник „Трибуна Арсенал“. Четат го редовно, но и критично – имат много съвети към списващите и преди всичко – да ходят по-често при хората по цеховете – при такива

Част от "музейната" колекция

Казанлък още през 1924-та: стара войнишка паласка, намерена при изкопи; табелки отпреди 9-ти септември; ценна снимка, показваща време-

прикрепено към стена, която момчетата сами са направили – за да знаят и новите, които идват тук, че майсторът в цеха не е

като тях, които си вършат добре работата. С убеждението, че "Камъкът си тежи на мястото". И имат пълно право.

Диана Рамналиева

Добрина

Помощ за Пламен

Четири българки, живеещи в Чикаго, но имащи топла връзка с Казанлък, подкрепиха апела на кмета на града Галина Стоянова за набирането на средства за 21-годишния Пламен Красимиров Начев.

Младежът е от Казанлък и се нуждае от операция на гръбначния стълб за поставяне на импланти на прешлените. Състоянието на Пламен се влошава с всеки изминал ден. Преминал е през ТЕЛК и му е определена степен на нетрудоспособност.

18 000 лева са необходими на Пламен Начев да бъде опериран в болница „Токуда“. Семейството е социално слабо и няма възможност да осигури тези средства, а операцията е наложителна, тъй като заболяването на младежа бързо се влошава.

До момента за лечението му Общината в Казанлък е дарила 1050 лева, осигурени от дарителската кампания по Коледа в града. Четирите българки от Чикаго са изплатили за каузата 340 долара, които са връчени на Пламен от Мариана - снаха на Станка Ламбурова, която е в Чикаго.

Набраните средства, обаче, все още са далеч от нужната на семейството сума за лечението на момчето.

В помощ на каузата е разкрита и банкова сметка в ЦКБ – клон Казанлък на името на Пламен Начев. Тя е :

**IBAN:
BG44CECB 9790 10B7 8163 00
ЦКБ – клон КАЗАНЛЪК
Телефон за контакти
с Пламен Начев: 0885462022**

Стори добро, за да се върне при теб!

Хроника

Жалба до Административния съд в Стара Загора депозираха жителите на казанлъшкото село Голямо Дряново.

В нея те протестираят две решения на Общинския съвет в Казанлък, взети на 12-ти януари тази година.

Решенията са свързани със закриването на кметството в селото и избора на кметски наместник.

Преди три седмици мнозинството съветници в местния парламент на Казанлък одобриха кандидатурата за кметски наместник на Голямо Дряново на Здравка Илчева. В същото време повечето жители на селото не приеха това решение и настояха за кметски наместник Съветът да избере досегашния - Никола Камбуров.

Депозираната жалба в съда на практика спира изпълнението на взетото от общинските съветници решение за назначаването на Здравка Илчева за кметски наместник на селото.

Жителите на Голямо Дряново са изпратили писмо и подписка до кмета на община Казанлък Галина Стоянова, с които настояват до 28-ми февруари да се насочи дата за провеждането на Общо събрание на жителите на Голямо Дряново за избор на кметски наместник. В искането си те се позовават на разпоредби в Закона за прякото участие на граждани в държавната власт. Преди дни писмо в подкрепа на нежеланата кметска наместничка Здравка Илчева изпрати до Общинския съвет в града Мария Илчева от Чепеларе - бивша свекърва на Здравка Илчева. Писмото бе публикувано и на официалния сайт на Общинския съвет.

Кметът на Община Казанлък Галина Стоянова се отчете за 100-те дни управление. Над 100 изслушани граждани, млади хора в общинската администрация, няколко извънсъдебни споразумения за разплащане на стари задължения, диалог с политическите сили, е общата равносметка за периода. Междувременно Стоянова получи най-голямо доверие за лидер на партийната организация на ГЕРБ в Казанлък.

Двойно - от 5 на 10, годишно да се увеличат часовете за военно обучение, такова предложение ще депозира в деловодството на парламента депутатът от ГЕРБ Емил Караников. В момента в новия проектзакон за резерва военният министър Анто Ангелов предлага тези часове да са 5 годишно.

Като мотиви за предложението, което следва да удвои часовете по военно обучение, е, че предложените сега 5 часа за Отечество са недостатъчни за придобиване на елементарни военни познания и за познания по военна история.

Парламентаристът ще внесе още едно предложение за изменения в подготвян друг проектзакон - за възстановянете източници.

Караников е убеден, че бъдещият закон следва да има текстове, които да предвиждат мерки за наследстване поставянето на фотovoltaични панели - както от малкия бизнес, така и от гражданите.

Предложените от Караников изменения ще включват изключително облекчена процедура за поставяне на фотovoltaични панели върху покривите на къщи и блокове и присъединяването на тези съоръжения към електроразпределителната мрежа.

Според предложението на законодателя, за тази цел следва да е необходимо подаването само на уведомление за присъединяване на съображението.

Бивш летец стана заместник на Николай Златанов, настоящ председател на Общинския съвет на Казанлък. С 21 гласа бе избран единственият заместник на Златанов.

Това е 62-годишният бивш летец Нено Владиков. Той е сред основателите на ГЕРБ в Казанлък и член още на първото му ръководство. Владиков е възпитаник на висшето военно училище, инженер е по авиаелектроника.

11 години е преподавал във Военната академия. Пенсионира се през 1992 година и оттогава е в частния бизнес, в областта на компютърните технологии. В момента фирмата на Владиков обслужва софтуерно общинската администрация на Казанлък, която работи със създадени от фирмата му програмни продукти.

Казанлъчанката Наталия Киселова ще съветва новия български президент Румен Радев. Наталия е доктор по конституционно право, възпитаничка е на Юридическия факултет на СУ и на проф. Георги Близнаки.

Според близки до младата юристка, Наталия вече била приела оферата на президента и назначението ѝ вече е факт.

Киселова стана известна преди няколко години като автор на Закона за лобизма. Тогава тя сама обикаляше страната, за да запознава гражданите с бъдещия проектзакон.

Преди да влезе в президентството, Наталия има стаж и като експерт към Постоянната комисия по въпросите на държавната администрация в 40-то Народно събрание и бе на работа в Министерството на правосъдието. Предполага се, че именно нейната бивша началничка - Маргарита Попова, която сега е вицепрезидент, е топлата връзка на Наталия с президентството.

Наталия е завършила казанлъшката Хуманитарна гимназия. Дъщеря е на бивша арсеналска служителка.

* * * От скрина:

Гневът ражда омраза, съгласието се храни с любов.

10 февруари 2012 г.

Иди и виж

* 6-ти до 17-ти февруари

Културно информационен център
ул. „Искра“ №4 Казанлък
„Нашенци“ - фотографска изложба на Златко Латев

* До 26-ти февруари

Художествена галерия Казанлък изложба „Европейските градове през очите на българските художници“

КАЛЕНДАР

Казанлък, България, Съвт

11 февруари - Свещмчк. Власий, Власовден - празник за рогатия добитък и овцете - да не заболяват от смъртоносната болест влас; **Световен ден на болния; 660 пр.Xр.** - Началото на японската държава, изгряващото слънце става неин символ; **1800** - Роден е Уилям Талбот - английски пионер във фотографията, направил през 1835 г. най-старата запазена до днес снимка; **165** г. /1847/ от рожд. на Томас Едисон - американски изобретател, патентовал над 1000 изобретения, сред които: електрическата крушка, кинематографът, алкалната батерия, автомобилният акумулатор.

12 февруари - **1898** - Роден е полк. Цонко Цонков, директор на ДВФ в Казанлък /дн. „Арсенал“ от 1946 до 1948 г.; **2007** - На 86 години почина писателят от Казанлък Иван Събчев - автор на поредицата „Чешит парад“.

13 февруари - **130** г. /1882/ от рожд. на Владимир Димитров-Майстора; **55** г. /1957/ от учредяването на Общонародният комитет за българо-съветска дружба; **1975** - Кипър официално е разделен на две части.

14 февруари - **Успение на Св. Кирил Славянобългарски; Трифон Зарезан** - по стар стил; **Ден археолозите; Св.Валентин - Ден на влюбените; Международен ден на биологите; 1896** - роден офицерски кандидат Георги Попов - участник в 23-ти Шипченски пехотен полк.

15 февруари - **105** г. /1907/ от рожд. на писателя Емилиян Станев; **Ден на децата, болни от рак; Ден на будисткото движение нирвана; 90** г. /1922/ от създаването на Международния съд в Хага.

16 февруари - **140** г. /1872/ от избирането на Видинския митрополит Антим I за пръв български екзарх на възстановената българска църква; **1899** - умира дългогодишният казанлъшки учител Даскал Михалчо.

17 февруари - **110** г. /1902/ от рожд. на писателя Джон Стайнбек; **1993** - Японецът Кеничи Хоре извършва най-дългото в света плаване с водно колело - от Хавайските острови до Япония - 7500 km.

18 февруари - **1873** - Преди смъртта си Левски се изпъвядва пред свещеник и му казва: "Дядо попе! Помени ме на това място в тръбника Дякон Игнатий". Последните му думи в изповедта били: "Всичко, което сторих, сторих го за Отечество!"; **1979** - За пръв път в пустинята Сахара пада сняг; **1911** - Умира Христо Караджов - местен учител, народен представител след Освобождението; **1926** - Роден е Петър Константинов - български общественик, писател, историк, учредител на Общонародното сдружение „Мати Болгария“, Почетен гражданин на Казанлък, поч. 2011 г.

19 февруари - **1873** - Обесен Васил Левски; **130** г. /1882/ от полагането на основния камък на храм-паметник "Св. Александър Невски"; **115** г. /1897/ от рожд. на художника от Казанлък Иван Милев.

20 февруари - **85** г. /1927/ от рожд. на Сидни Поатие - американски киноактьор, първият чернокож актьор носител на "Оскар" - за филма "На учителя с любов"; **1940** - На екрана се появява знаменитата рисувана двойка - котаракът Том и мишокът Джери.

21 февруари - **20** г. /1992/ от приемането на Закона за реституцията у нас; **Международен ден на майчиния език; 170** г. /1842/ - от патентоването на шивачната машина, от американеца Джон Гринау.

22 февруари - **Международен ден на скаутите; 500** г. /1512/ от см. на Америго Веспучи - италиански мореплавател и изследовател. Новооткритият континент приема неговото име Америка; **280** г. /1732/ от рожд. на Джордж Вашингтон - първият президент на САЩ; **1895** - Родена е Мара Чорбаджийска - художничка, съпруга на Чудомир.

23 февруари - **1895** - В с. Крън е роден Цвятко Радойнов - политически и военен деец; **1837** - Роден е Димитър Душанов - възрожденски учител от Казанлък.

24 февруари - **120** г. /1892/ от рожд. на ген. Владимир Стойчев - военен, спортен и политически деец; **1943** - Роден е Христо Проданов - първият българин, изкачил връх Лхотце, тринадесетият човек в света, достигнал през 1984 г. Еверест без кислороден апарат по най-трудния и дълъг път - "Жестокия път". Загива при спускането от връха. България става десетнадесетата страна, чиито представител покорява Еверест.

Подбор - Мария Рашкова

В следващия брой на "Трибуна Арсенал":

- * Арсеналска гордост - Таня Козарева
- * Кражбите в "Арсенал" - статистика и превенция
- * Как да печелим от земята

Мадлен Алгафари:

„ГЛАД ЗА ИСТИНСКИТЕ НЕЩА“

Има цел - проста: Доброто и Любовта. Твърди, че за тези, които много питат, има прост отговор: С любимата си сентенция от Айнщайн: Има два начина да живееш живота си. Единият - като мислиш, че няма чудеса. Другият - като вярваш, че всяко нещо е чудо!

Мадлен. Името й на френски значи „ревла“.

- Кога реве Мадлен?

Ох, много пъти. Много често рева от възторг. Аз съм човек, който много се трогва. Рева на филми, на детска болка рева много. Рева и от яд, когато си навия на пръста, че нещо трябва да направя, а то ми се изпълзва, не става и не може. Понякога плача и с пациентите си, това е естествена емпатия.

- Наскоро, при гостуващето си тук, психотерапевтът и писател Калин Терзийски постави диагноза на обществото ни: каза, че сме в отбременителна депресия. Вие каква диагноза поставяте на обществото?

Сега има много диагнози. Има социална шизофрения, за която много се говори. На последния Световен конгрес на психолозите, на който бях, се говореше, че много са нараснали граничните случаи, и то навсякъде по планетата. Граничните случаи са тези, дето са между здравето и патологията. Но може би това всичко се случва, защото сме на една своеобразна граница в еволюцията си.

- Твърдите, че сме се изнесли в измерението „имам“, вместо да сме си в измерението „аз съм“. Как се връща обратно човек, ако изобщо това е възможно?

Като започне човек да търси вътрешните ценности и осъзнае, че тяхното постигане носи много по-високо

ниво на удовлетвореност и осмисленост, и на благодат и добруване вътрешно, отколкото бройките на „имам“ - на нещата, които имам.

- Кое породи това „изместяване“ на човешките измерения и потребности? Защо станахме толкова големи егоисти, материалисти? Защо от колективно и социално животно човек се превърна в малко атомче, индивидуалист, който се чуди защо е болен?

Това са естествените две посоки, в които махалото се движи. В материалния свят човек е направил много през последните 100 години. Това е най-скоростната еволюция и революция, която никога в човешката история сме изживявали. Затова, че сега везната на махалото натежава много от едната страна, затова че и сега гледът за вътрешните, нематериалните стойности много набира сили и лавинообразно се увеличава броят на хората, които усещат, че е изгубен балансът. Че вътре става кухо. Че времето за тишина, времето за вътрешния глас, времето за непреходните неща, за любов, за заедност, е много малко и качеството също. И това се превръща в симптоми, в дискомфорт. Болестите също дават сигнали.

- Но хора като тези, които изброяхте, все още обществото като цяло трудно приема. Считат се за странни, малко отне-

Тя е от тези човеци, които веднага ти стават симпатични. Има някакво вътрешно слънце в нея, което напира навън и се улавя от всички. Става ти симпатична от пръв поглед. Може би и затова е сред любимците - било то на телевизионния еcran или от списанието. От разстояние усещаш, че е ведър, шарен, горин човек. На всичкото отгоре и умна жена. Която професионално чопли в душата ти и те кара да откриеш онази нужна сила, която те прави щастлив. Ако, разбира се, ти самият поискаш.

Отвъд това е от широко скроените. Типично за знаци може куп неща и все добре.

Скорпион. От Белите. Които са мултифункционални. Не случайно се описва така: „Мира нямам! Вяра имам. Душата ми лети, краката ми стъпват на земята!“

Малко известен факт е, че покрай всичките си занимания тази невероятно крехка жена е била республикански шампион за средношколци по стенография, свири на китара, плете на пет куки, може да е и актриса, сади, копае, обожава животните, трудно се е научила да кара кола, но сега кара, пада си малко Плюшкин, има две деца, върти къща, кабинет, пише статии, превежда, пише собствени книги, намира време за поезия, четене и дори... за режисура. Отвъд това обича да пътува и не пропуска възможност. Напоследък покрай новата си книга „Всички можем да летим“ има и десетки срещи с хора в цялата страна. Приемат я като... необходимата жизненоважна доза витамин... в духовната ни сивота, в която сме се задавили.

Франкофон. Със завидни познания и по италиански език. Пътешественик по дух. С любим град - Париж. Може да го замени само за местенце в Родопите. Или за начина, по който падат есенните листа. С очи за куп невидими за много хора неща.

Чете. Много, независимо от „компютърната идиотия“, по думите й, от която боледува.

Че всичко останало са средства.

Има цели - проста: Доброто и Любовта. Твърди, че за тези, които много питат, има прост отговор: С любимата си сентенция от Айнщайн: Има два начина да живееш живота си. Единият - като мислиш, че няма чудеса. Другият - като вярваш, че всяко нещо е чудо!

Мадлен. Името й на френски значи „ревла“.

наречен невъзпитаност, лошотия. И в един момент няма как да стигнем до живия човек отсреща и той почва да изглежда плашещ: може да ме изостави, може да ме нарани, да ме отхвърли, а за нямат инструмент да му реагирам. И изведнък подсъзнателният започва да извика неодушевени удоволствия.

- Как тогава се става нормален, безопасен родител, неробуващ на подобни възпитания?

Като започнеш да се подлагаш на съмнения. Да си казваш: може пък да бъркам, може да не знам какво има. Нека да питам, да видя, ще се сравня. И ще разбера.

- Кои родители са по-добри, по-адекватни? Тези нашите, ние или пък тези, които ще дойдат след нас - децата ни?

Всеки с времето си, според мене. Те са нужни точно такива в това време, защото точно такъв урок имат да учат децата. Всяко нещо си има предимства и недостатъци. Не можем да сравняваме, защото го вадим от контекста. Не можем да кажем: средновековната жена ли е по-добра или днешната? Онази за онези времена си е най-добрата, тази - за днешните.

- Кой е най-опасният заместител на нашето време сега?

Всичко онова, което замества живите хора в живота. Дали за някого ще бъде чашката, за друг - кюфтета и чушки, и пържолите, за някого дипломите, за друг медалите, парите, къщи, пердетата, шкафчетата, няма значение какво е. Всичко, което замества живите хора.

- Няма универсален съвет за всекиго, когато потънем ... но има ли максимално работещо правило?

Аз обичам максимата, че човек има толкова сили,

сени... а някои направо ги приемат за хора с диагнози.

О, не. Моят микросвят е пълен само с такива хора. Около мен аз само това виждам. Може би имам превратна представа за света изобщо, защото за мен са ужасно много хората, които се интересуват от тези неща. Защото „духовност“ не значи „изкуство“, а означава заедността, добротворството, свързаността, любовта.

- Вещоманията ли измести липсата на любов?

Всичките мега удоволствия, не само вещите. Те

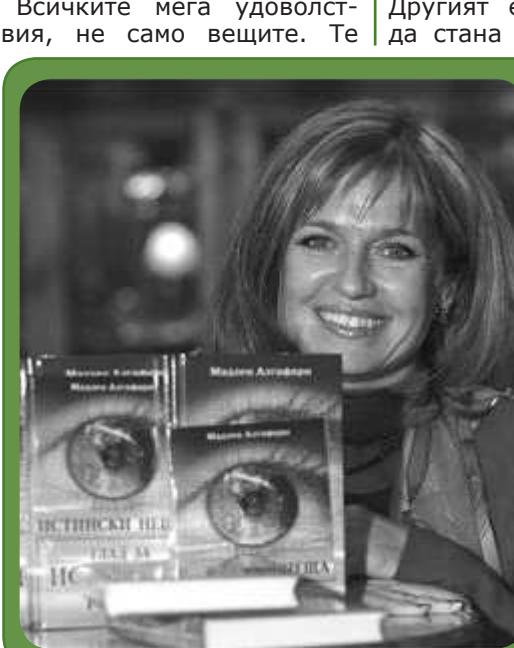
са неодушевени източници на удоволствия, защото до Одушевените, които са Единствените, тъй като човек е устроен така, че да не може да си задоволи нито една потребност сам, не стигаме сами. Всичките ни потребности зависят от някой друг жив човек. Неодушевените ни потребности са наложени от това, че начинът ни за достигане до живите човеци /а те са няколко тези начини/, са блокирани от възпитанието. Единият е подчинението: да се помоля, да си поискам, то е наречено - унижение. Другият е съблазняване - да стана интересен, да ме

„Глад за истинските неща“

„Търсим нещо, което винаги сме имали - Истината! Всъщност „имали“ не е точната дума. Ние не преживяваме Истината. Ние сме Истината. „По очите ти познавам“, - чуваме от малки. Очите не могат да лъжат! Чрез тях говори сърцето ни! То винаги е знаело кои са истинските неща в живота ни. Аз само се опитвам да припомня в тази книга. Ако от този миг започнем да се гледаме в очите, ще живеем в Истината! Звучи ти наивно? Чудесно! Значи е вярно! Защото наивен, означава вярващ!“

Мадлен Алгафари

От предговора към новата й, последна, книга „Глад за истински неща“

повечето са неодушевени: пари, коли, алкохол, дрога, манджа, дрехи, вещи, мебели, дипломи, медали, имоти. Всички тези неща, които

забележат. Той е наречен - подлизурство и манипуляция. Третият е агресия - да мога да изисквам, да критикувам, да отхвърлям. Той е

точно колкото смята, че за служава да е щастлив.

Деляна Бобева

МЕДЪТ

- ТОЗИ ЧУДОДЕЕН ЕЛИКСИР

„Ако искаш да запазиш младостта си, задължително яж мед“ - Авиценна

Откога е познат медът? От древни времена. Хората са започнали да добиват мед преди около 10 000 години. Пчеларството се появява в древен Китай. Успоредно с тях майте, които смятали пчелите за свещени насекоми, отглеждали нежилещи пчели с цел добив

Лекари и диетолози единодушно признават ценността му в хранително отношение, особено за възрастни, деца, за хора, занимаващи се с тежък физически или умствен труд.

Какво съдържа медът? Плодова или гроздова захар - 73%, цвеклова - 2%,

На 10-ти февруари е Денят на пчеларите.

В този ден се почита Св. Харалампи Чудотворец - повелител на пчелите и закрилник на пчеларите. В народната традиция жените месят обредни питки, намазват ги с каден в църквата мед и ги раздават за здраве.

на мед. В индуизма медът е един от петте еликсира на бессмъртието. Евреите посрещали новата година Рош Хашана, като потапяли резени от ябълка в мед, за бъде сладка годината. Много препратки към меда се съдържат в Библията, д про рокът Мохамед препоръчвал меда за лечебни цели.

Кой пчелен мед е натурален? За натурален се смята медът, който не е загряван, не е миксиран, няма примеси от други храни и подсладители и който не е получен чрез преработката на захарен сироп, с който са захранвали пчелите по време на медосбор.

Медът като храна. По своите вкусови и хранителни качества медът е един от най-ценните продукти още от древността. Поради високото съдържание на въглехидрати той е високо енергичен продукт, който се усвоява лесно и изцяло от организма. От 1 килограм мед в организма на човека се разграждат 3400 калории енергия. Нормалната дневна доза мед е 60-100 грама.

вода - 20%, декстрин - 2% и още - азотни вещества, киселини, минерални вещества /калий, натрий, калций, фосфор, сяра, хлор, магнезий, желязо и алуминий и десетки други/. В меда има

и белтъчни вещества, витамиини - B1, B2, B3, B6, K, C, E, провитамиини - A, PP, хормони, ферменти. Аминокиселините са около 20. Точният състав на меда, ароматът, цветът, плътността зависят от произхода му.

Какво е захаросан мед?

Няколко дни до седмици или месеци след добиването на меда той започва да кристализира. Често такъв мед се нарича захаросан. Всъщност, кристализира глюкозата в него. Влияние оказват топлината, влажността, състоянието на съда. Колкото е по-високо процентното съотношение на фруктоза в меда, толкова по-бавно той кристализира. Ако искате да втечните кристализиралия мед, поставете го на водна баня, като подменяте по-често топлата вода, но не го нагрявайте над 60° - над тази граница структурата на меда се разпада и той губи от лечебните си свойства.

Медът като лекарство. Медът притежава различни лечебни и диетични свойства, затова приложението му в народната и научната медицината е голямо. Съвременната медицина препоръчва медотерапия при различни стомашно-чревни, белодробни, чернодробни, бъбречни и сърдечно-съдови заболявания и кожни рани. Глюкозата и фруктозата регулират нервната дейност, разширяват кръвносните съдове, подобряват обмяната на веществата, имат кръвоспираща действие, нормализират сърдечната дейност, понижават високото кръвно налягане. Медът се препоръчва и като слабително и тонизиращо средство. Той е ценно детоксикиращо и антисклеротично средство. Витамините в меда имат по-голяма активност в сравнение със синтетичните. Изключително е неговото антимикробно действие - срещу възпалителни процеси по лигавиците на устата, на горните дихателни пътища, както и върху причинителите на гнойни процеси по кожата, изгаряния и др.

Медът като козметично средство. Медът предлага изумителни възможности

за разкрасяване, затова го наричат „коктейл на красотата“. „Пчелният еликсир“ е подходящ за подхранване на кожата и изглаждане бръчките на лицето. Известни са много козметични продукти с мед - маски, кремове, добавки за вана,

Тайно оръжие

Рубрика за красивите лица на "Арсенал"

Име:

Стевка Генчева Златева

Месторабота:

„Арсенал“ АД , Завод 5

Дължност: Шлосер

Години: 34

Зодия: Козирог

Хоби: Да чета книги

От колко време работиш в „Арсенал“:

7 години и 6 месеца

Кой е силният ти коз в живота? Или, казано иначе, на кого разчиташ в трудни моменти?:

На себе си.

балсами за коса, лосиони за тяло, вазелини за устни и дори червила. Чудодейната сила на меда се дължи на това, че той притежава почти същата pH-стойност като на човешката кожа и точно затова е най-грижливият защитник. Продуктите от мед действат омекояващо и почистващо.

Каква е трайността на меда? На практика има неограничена трайност. Мед, намерен насъкоро при археологически разкопки в Египет, изцяло е запазил своите качества в продължение на много векове.

Как да съхраняваме меда? Най-подходящите съдове са тези от тъмно стъкло. В пластмасов съд - за не повече от седмица. Забранено е да се държи пчелен мед в цинкови или медни съдове. Медът по принцип се съхранява в стъклени, глинени,

порцеланови, керамични и дървени съдове на тъмно, прохладно и сухо място, където няма странични миризми. Преките слънчеви лъчи са пагубни за меда. Идеалното място за съхранение на мед, разбира се, са восьчни пити. Там той може да се съхранява столетия.

Истински мед, а не имитация. Всички чудодейни качества се отнасят само за мед, произведен от пчели и отговарящ на Българския държавен стандарт /БДС/ 2679-89 г.

Колко мед яде българинът? Българинът е на последно място в ЕС по консумация на мед - около 500 грама годишно на човек, въпреки че светът преоткрива меда като здравословна храна и консумацията в световен мащаб се увеличава.

Мария Рашкова

Честитка

Да се родиш
през февруари си е орисия.
И щур късмет.

Не само защото всичко е в изобилие: и снегът, и

виното, и любовта, и празните, и тостовете.

Но и надеждите: защото лятото е близо, а перспективата да се хванем за зелено

/в смисъл всянакъв/, още по-близо.

И понеже са практични хора, и понеже не обичат да губят и защото вярват, че животът е палачинка и винаги се обръща, през февруари са се родили двама знатни за „Арсенал 2000“ рождения.

При това споделящи една служба-служителите на отдел „Маркетинг“ Димитрина и Миран.

За техните леко позакъснели откъм честитки празнични поводи - на хаир да са всички следващи техни години.

Здраве и късмет!

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14,
e-mail: diana_gramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12
Първолета Петкова: 7 24 55

arsenal®